

[BEZWIERNY ai

Teksty nie oznaczają é; pierwsze e prawdopodobnie jasne (tak w bez-).

sg f G bezwi(e)rn(e)j. ◇ pl N m pers bezwi(e)rni.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

1. *Niewierny, niechrześcijański, pogański: iż ták wielkie woyłká ich [Rusi] były okrutnie pobite od bezwierney Litwy. Strykron 277.*

2. *praw. Nie zasługujący na wiarę i zaufanie, niegodny zaufania: Przetofsł łą krzywoprzyfiężcy y bezecni/ álbo bezwierni/ ci ktorzy niewiernie y fałszywie opiekę fprawuią. SzerbSpecSax 292 (Linde).*

Cf NIEWIERNY

ZZie